

ANIVERSAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Umanismul revoluționar în acțiune

Cetățenii României socialiste îl omagiază pe ctitorul vremurilor noi, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România. Clarviziunile tovarășului Nicolae Ceaușescu, euforizantul revoluționar și energiei sale dinamizatoare i se datorează amploarea înfăptuirilor din deceniile de cînd, sub conducerea sa, în patria noastră se edifică societatea socialistă multilateral dezvoltată. În această epocă, măreață prin năzuințele și capacitatea de împlinire, eroică prin angajare și patetică prin dărulre, prodigioasa activitate a secretarului general al partidului face ca CEAUȘESCU să fie un om-simbol, destinat să îmbogățească viața cu valențe innoitoare, să clarifice obiective, să dea temeuri.

În această epocă vie, în plină desfășurare sub semnul revoluției, sub cîrma unui mare om, se înscriu impresionante fapte, se instituie o modalitate specifică, superioară de a concepe și a trăi viața socială. Anii pe care îl jalonează Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, congresele următoare, și pe care îl animă personalitatea secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se definesc măreț prin realizările de pînă acum, prezentate la Congresul al XIII-lea, și se arată tot mai strălucite în perspectivă prin mari și îndrăznețe proiecte.

Epocă a revoluției constructive, a creării unor valori de natură să înfrunte vremurile, epoca Ceaușescu poartă emblema de înaltă noblete a umanismului revoluționar, pe care secretarul general al partidului l-a definit ca modalitate superioară de existență și l-a consacrat ca forță generatoare a acelui proces al cărui țel suprem este omul. „Umanismul pe care îl creăm noi este un umanism nou, bazat pe concepția materialist dialectică, care pune mai presus de toate omul, colectivitatea, interesele generale ale întregii națiuni“. Concretizînd în mod de existență o filozofie, umanismul revoluționar se leagă intim cu democrația socialistă muncitorească, ambele fiind valori în acțiune, destinate și accesibile fiecărui cetățean al Republicii Socialiste România, tuturor, fără vreo deosebire, toți, filii egali și liberi ai patriei. „Democrația muncitorească, democrația generală din țara noastră — spune secretarul general al partidului — constituie factorul de bază al dezvoltării cu succes a patriei, al participării conștiente a poporului nostru la făurirea propriului său viitor, liber și fericit, la realizarea unui nou umanism în care omul constituie totul și omului trebuie să i se închine tot ce se realizează în societatea noastră“. Este o realitate, un adevăr generator de noi energii createare, acela că tot ce s-a

infăptuit, se înfăptuiește și se va înfăptui în România de azi și de mâine, excepționalul care a devenit obișnuit în atâtea și atâtea domenii, își au în oamenii muncii eroici realizatori și principali beneficiari.

Documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R., expresie a gândirii secretarului general, hotărârile înaltului forum al comuniștilor români, program de perfecționare a unui proces de amploare istorică, exprimă dragoste de oameni și nedezmănit interes pentru viața lor, sint dominate de înaltă responsabilitate comunistă și animate de năzuința de a crea toate condițiile pentru ca cetățenii țării noastre să-și făurească viața fericită la care le dau dreptul trecutul și prezentul țării, vrednicia lor. Documentele Congresului, hotărârile, programul, toate cite au fost gândite de oameni pentru oameni, pentru bunăstarea și fericirea lor, îi au ca realizatori pe acești oameni. De aici însemnătatea formării oamenilor în spiritul umanismului revoluționar ca cetățeni responsabili, animați de spirit novator, de patriotism socialist. În Raportul la Congresul al XIII-lea, tovarășul Nicolae Ceaușescu, relevând profunde sensuri și noi semnificații ale acestui complex simțămînt-afitudine, spunea: „În întreaga activitate politico-educativă de formare a omului nou trebuie să punem pe prim-plan dezvoltarea patriotismului revoluționar socialist, a dragostei față de patrie, a răspunderii și atașamentului față de popor, față de cuceririle sale revoluționare, a hotărârii de a lupta și a munci pentru făurirea socialismului și comunismului, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului, pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității României“. În această lumină, patriotismul socialist se constituie ca un simțămînt care implică determinant conștiința și se traduce în superioară afitudine de viață, în angajament și dăruire. Patriotismul, simțămînt-conștiință în acțiune, se traduce în afitudine activă, el conduce la o modalitate de existență responsabilă și constructivă, responsabilitate convertită în faptele cotidianului, în munca de zi cu zi, afirmându-se și verificându-se prin suma de realizări închinată țării, semenilor. Sint aspecte și înțelesuri profunde pe care le conferă vieții noi în societatea socialistă, bazată pe echitate, în care oameni liberi și egali trăiesc și își manifestă patriotismul în fapte, cu eroică tenacitate și cu îndrăzneată perspectivă, neînfricată de greutăți, gata să le înfrunte și înarmați să le biruie. Sursa nobilului simțămînt-putere de acțiune stă în valorile tradiționale românești îmbogățite prin înțelesurile desprinse din filozofia clasei muncitoare, din capacitatea de iradiere revoluționară a partidului nostru, din grăitoarea pildă a vieții, luptei și acțiunilor închinată țării și poporului de către marele patriot care este tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Dedusă din legile dezvoltării societății, se manifestă consecvent în contribuții teoretice de înaltă valoare și se traduce în acțiunea concretă de desăvîrșire a societății socialiste multilateral dezvoltate convingerea secretarului general al partidului privind însemnătatea formării omului nou, creatorul și beneficiarul valorilor specifice epocii noastre. „O nouă calitate în toate domeniile presupune un om nou... inzebrat cu un orizont larg și o temeinică pregătire profesională și politică, în stare să sesizeze la timp ceea ce nu mai corespunde realităților și trebuie înlăturat, ceea ce este nou și trebuie stimulat și promovat cu mult curaj, în toate domeniile de activitate (...) un om cu o temeinică pregătire științifică materialist-dialectică, care să aibă o largă perspectivă revoluționară, încredere deplină în forțele poporului, ale partidului nostru, fiind convins că stă în puterea noastră ca, sub conducerea partidului, într-o deplină unitate, să facem să triumfe comunismul pe pământul României“.

De aici rolul primordial pe care-l au factorii formativi, importanța pe care o acordă partidul nostru, secretarul său general, pregătirii politico-ideologice, culturii, literaturii și artei. Creația artistică autentică este eficientă prin modul în care cultivă atitudinile fundamentale, acționează asupra profilului moral, civic al omului, îi dă perspectiva esteticului, determină comportamentul superior în toate domeniile, inclusiv cel productiv. Astfel, pe calea „mîinții“ și a „înlmii“ devin beneficiare ale artei și sectoarele care propulsează material societatea. În Raportul la Congresul al XIII-lea, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că: „Întreaga activitate cultural-artistică educativă trebuie să servească poporului, să ofere programe care să reflecte permanent munca sa eroică, dorința sa de a cunoaște și virtuțile morale ce-i sînt caracteristice. Este necesar să se asigure participarea activă a maselor populare la întreaga viață cultural-artistică a țării, ca parte integrantă a activității multilaterale de făurire a socialismului și comunismului în România“. Secretarul general al partidului pune o dată mai mult în lumină și subliniază rolul formativ al literaturii și artelor, sursele lor și sarcinile creatorilor, relevă capacități și realizări deosebite, deschide perspective, conturează sarcini majore. „Așa cum am precizat încă la întîlnirea din 1965 cu creatorii din toate

domeniile literaturii și artei, sursa de inspirație a tuturor operelor, eroii romanelor, ai întregii creații, trebuie să fie oamenii muncii. Sursa de inspirație să fie izvorul viu al muncii, al vieții poporului nostru, nu ulcioarele chiar aurite care pot deforma realitățile. A sorbi apa nu din ulcioare, ci din izvoarele limpezi, dătătoare de viață, constituie — și va constitui întotdeauna — singura sursă adevărată de inspirație pentru toți creatorii patriei noastre“ (...) „Numai trăind și scriind împreună cu poporul, pentru popor, participând activ la făurirea prezentului patriei noastre, creatorii de literatură și artă pot da opere de înaltă valoare, își pot îndeplini misiunea în formarea conștiinței revoluționare, în promovarea adevăratului umanism revoluționar al societății noastre socialiste, în care tot ce se realizează este destinat înfloririi patriei, omului, bunăstării și fericirii sale“. Prin îndrumările date cu consecvență și fermitate revoluționară, cu sensibilitate și dragoste de frumos, tovarășul Nicolae Ceaușescu își manifestă excepționala capacitate de orientare și stimulare. Creatorii au beneficiat în ultimele două decenii de o vastă operă de îndrumare exercitată de secretarul general al partidului, de la înalta tribună a congreselor partidului, începând cu istoricul Congres al IX-lea, cu prilejul întâlnirilor cu artiști și scriitori, la Congresele educației politice și culturii socialiste, la conferințe ale uniunilor de creație, cu alte ocazii. Plenara Comitetului Central din iunie 1982 în care s-a adoptat Programul ideologic al partidului, aprobat apoi de Conferința națională, însușit la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu și aprobat de Congresul al XIII-lea al partidului ca parte integrantă a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism a României, s-a înscris ca moment de referință în dezvoltarea activității ideologice. Ca un fir roșu se întindesc în toate aceste documente de partid, în îndrumări, declarații, expuneri, mesaje, convingerile marelui contemporan privind rolul formativ al literaturii și artei, și de aici înalta responsabilitate a creatorilor față de adevărurile vremurilor noi pe care sint chemați să le prezinte stimulator, cu efect în contemporaneitate și cu capacitatea de a fi vii, active, prin valoarea lor și în viitor. „Eroismul muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu —, întreaga activitate tumultuoasă de transformare revoluționară a țării oferă minunate posibilități literaturii și artei, creației de toate genurile, dând subiecte de opere nepieritoare“. În Cuvântarea la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative, de la Mangalia, din august 1983, secretarul general al partidului critica acele producții care „prezintă denaturată realitatea societății noastre, oamenii muncii, tineretul sau alte categorii de oameni ai muncii“. „Nu de asemenea filme și de asemenea piese de teatru avem nevoie ! Avem nevoie de o artă, o cinematografie, de un teatru care să prezinte esența, modelul omului pe care trebuie să-l făurim (...) Desigur, nu este nevoie să înfrumusețăm, deoarece societatea noastră a obținut asemenea rezultate mărețe încît nu este nevoie decît să fie redată așa cum sint. Să redăm realitatea, dar să găsim nu neghina, nu putregaiul din pădure, ci să găsim copacii tineri, să găsim tot ceea ce este bun și demn în societatea noastră, în munca și viața constructorilor socialismului. Poporul — în care tineretul are un rol de seamă — oamenii muncii sint cei care au realizat tot ceea ce am obținut în dezvoltarea socialistă a patriei noastre. Ei sint eroii care trebuie să-și aibă locul în film, în teatru, în poezie, în artă, în literatură, în pictură, în toate domeniile creației artistice ! Pe ei trebuie să-i prezentăm“. Procesul constructiv, dominat de specifice valori nu este — totodată — lipsit de contradicții, de rămăneri în urmă sau influențe nocive, astfel că rolul educativ al creației literar-artistice are să se exercite și prin combaterea manifestărilor reprobabile, „să biciuiască lipsurile și neajunsurile“.

În anii care au trecut de la Congresul al IX-lea, politica umanist-revoluționară a Partidului Comunist Român, orientările clare și îndrumările mobilizatoare date de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au făcut ca în mișcarea teatrală națională, ca pe toate planurile creației și ale vieții literar-artistice românești, să se dezvolte valori de generoasă perspectivă în sensul constructiv al vremurilor pe care le trăim, al societății socialiste pe care o făurim și desăvirșim. În acești ani arta teatrală românească și-a impus tot mai mult calltatea de a fi prezență specifică și eficientă, scena angajează dezbateri pe teme majore ale existenței și construcției socialiste, caută să cultive tot mai intens responsabilitatea umană, patriotică și cetățenească, să contribuie la formarea omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă și comportament superior. Spiritualitatea acestei epoci, exigențele de atîtea ori exprimate de secretarul general al partidului în raport cu repertoriul, cu creația literar-artistică, au cultivat și impus valori specifice pe care scriitorii și artiștii au datoriat să le dezvolte în procesul caracteristic societății noastre, de creștere calltativă, de perfecționare pe toate planurile existenței. În acest sens sint de cea mai mare însemnătate și actualitate orientările și chemă-

rile stimulatoare adresate oamenilor de teatru, creatorilor de literatură dramatică și de spectacole de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Adresându-se colectivului primei noastre scene, secretarul general al partidului releva rolul Instituției și al artei teatrale în general în spiritualitatea țării: „Continuind frumoasele sale tradiții, Teatrul Național este chemat ca, împreună cu întreaga noastră mișcare teatrală, cu toți creatorii de artă ai țării, să-și intensifice eforturile închinat scopului profund umanist de a contribui la înflorirea spiritualității noastre socialiste, la făurirea unor noi valori de înaltă ținută educativă, sporindu-și astfel tot mai mult prestigiul de care se bucură în țară și peste hotare. Colectivul teatrului, toți slujitorii scenei din țara noastră trebuie să se încadreze cu toate forțele, cu toată capacitatea în ampla activitate politico-educativă desfășurată de partid pentru ridicarea conștiinței maselor, pentru formarea omului nou, înaintat, cu înalte trăsături morale, constructor conștient al destinului socialist al României. Aceasta cere din partea Teatrului Național, a tuturor teatrelor noastre eforturi susținute pentru realizarea unor spectacole militante, de adincă semnificație politică și de un nivel artistic superior, care să abordeze și să pună în dezbaterea unui public cit mai larg, format din oameni ai muncii, problemele de esență ale contemporaneității”.

În epoca Ceaușescu, mișcării teatrale i s-au creat condiții optime de manifestare. În țara noastră funcționează peste 40 de teatre dramatice, în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare, care susțin stagiuni cu un repertoriu amplu, având un conținut bogat și divers, făcând operă de educație, chemându-și spectatorii la sediu sau ducându-se ele la spectatori, la locurile de muncă, în mari întreprinderi industriale, complexe agricole, școli și universități, apropiindu-se cu atât mai mult de cei care reprezintă rațiunea existenței și activității lor, cunoșcându-i acolo unde ei, spectatorii, sînt eroii atitor fapte pilduitoare, inspirându-se din existența lor spre a-i transfigura în modele de viață. În anii epocii Ceaușescu au fost construite lăcașuri pentru Teatrul Național din București, pentru Naționalul din Craiova și cel din Tirgu Mureș, au fost construite, reconstruite sau renovate multe alte teatre. Se poate spune că în acești ani aproape tuturor teatrelor li s-au modernizat sălile și instalațiile, așa încît să răspundă exigențelor contemporane în raport cu realizarea spectacolelor, arta teatrală națională fiind azi apreciată și îndrăgită în țară de către un public mai numeros decît oricînd și bucurîndu-se de înalt prestigiu peste hotare. De asemenea cunoaște o extraordinară amploare și crește calitativ mișcarea artistică teatrală a amatorilor, stimulată de Festivalul național „Cîntarea României”, generoasă inițiativă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, manifestare permanentă concepută ca un cadru amplu de afirmare și dezvoltare a înzestrării spirituale și a disponibilităților de creație ale poporului nostru.

În climatul propice al acestor ani, în epoca de cînd la conducerea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, în condițiile create propășirii materiale și spirituale a națiunii noastre, teatrul, odată cu celelalte arte, năzuiește să reprezinte și să exprime, cu mijloacele sale specifice, intensitatea trăirilor unui popor angajat să înscrie pilduitoare înfăptuiri, să se statornicească măreț în istorie.

Oamenii de teatru, alături cu ceilalți slujitori ai literaturii și artei din țara noastră, profund îndatorați activității prodigioase a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, onorați de rolul care le este acordat în societatea noastră, mobilizați de nobilele sarcini care le revin, își exprimă grațitudinea față de ctitorul României contemporane și îi urează, din adîncul inimii, mulți ani fructuoși în fruntea partidului și a țării.

Virgil BRĂDĂȚEANU